

РЕШЕНИЕ

№ 7202

гр. София, 11.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в публично заседание на 01.12.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **10228** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.145-178 АПК, вр. с чл.76Б от Закона за убежището и бежанците.

Образувано е по жалба на К. М.-гражданин на И. срещу Решение №33-ОК/25.09.2020 година на Интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанци при МС на РБ,с което последният на основание чл.76б,ал.1,т.2 от Закона за убежището и бежанците не допуснал последваща молба с рег.№ 5550/14.09.2020 година на Ф. Р. до производство за предоставяне на международна закрила.

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на оспореното решение.Твърди се,че същото е постановено в противоречие с административно-производствените правила на ЗУБ, и най- вече, че е нарушил нормата на чл.13,ал.2,т.4 от ЗУБ, тъй като са налице нови обстоятелства от съществено значение за личното положение на молителя. Посочва се още, че за да се приложи нормата на чл.76б от ЗУБ, то следва да е налице последваща молба и чужденецът да не е напуснал РБ, а в случая не е така. Сочи се още, че решението е издадено и в нарушение на чл.12 от АПК и се иска неговата отмяна.

В съдебно заседание,оспорващият-К. М. редовно и своевременно призован, не се явява .Жалбата му на заявените основание се поддържа от адвокат Л., редовно упълномощена

Ответникът по оспорването-Интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ, редовно и своевременно призван, се представлява от юриконсулт Ч., редовно упълномощен, който оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърлена.

СГП редовно и своевременно призвана се представлява от прокурор К., който намира подадената жалба за неоснователна и моли да бъде потвърдено решението.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните, при условията на чл.142, ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

От приложените към административната преписка писмени доказателства, е видно, че със Заповед № РД-05-748/23.03.2016 година на Председател на ДАБ към МС А. Л. В.-Старши експерт в РПЦ-гр. С. е определен за интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ, който да провежда ускорено производство по реда на глава Шеста, раздел Втори от ЗУБ.

По повод подадена молба за закрила на 12.08.2002 година, оспорващият е регистриран в ДАБ с имената Ф. Р.- гражданин на И..

С Решение № 51/20.02.2003 година Председател на ДАБ към МС на РБ отказал да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на Ф. Р..

С Решение № 7472/16.07.2003 година по адм. дело №2397/2003 година ВАС на РБ е отхвърлил жалбата на Ф. Р. срещу Решението на Председател на ДАБ.

На 09.12.2003 година, оспорващият подал втора по ред молба за закрила, като се е представил с имената П. Х., [дата на раждане] в [населено място], И..

С Решение №499/12.05.2004 година на Председател на ДАБ към МС на РБ производството по предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут е спряно, но предвид това, че търсещият закрила не се е явил пред длъжностното лице, за да поиска възобновяване на административно-процесуалните действия с Решение № 806/18.08. 2004 година на Председател на ДАБ производството за предоставяне на статут на Ф. Р. е прекратено.

На 13.02.2006 година чужденецът е подал трета по ред молба за предоставяне на закрила представяйки се като К. М., [дата на раждане] в Т., гражданин на И..

С Решение № УП-37/24.02.2006 година интервюиращ орган на ДАБ към МС на РБ прекратил производството за предоставяне на хуманитарен статут.

С Решение по адм.дело № Б1355/2006 година по описа на СГС е оставено в сила Решението на Председател на ДАБ към МС.

На 14.09.2020 година оспорващият депозирал четвърта по ред молба за закрила представяйки се като К. М., [дата на раждане], гражданин на И., като посочил, че е напуснал неговата родина, когато бил 16 годишен и след тригодишен престой в Турция пристигнал в РБ, като уточнил, че от 2003 година живее в страната ни и вече е кандидатствал за предоставяне на закрила под името Ф. Р., но през 2004 година е получил административен отказ и оттогава години наред живее в РБ без яснота за бъдещето си, не желае да се завърне в страната си И., тъй като там е налице риск за неговия живот, и по думите му ще бъде образувано наказателно дело за отклоняване от военна служба и ще бъде осъден на лишаване от свобода, а неговите родители са го информирали многократно, че полицията го търси и по този повод и напоследък има призовка за явяване пред съд и след като излежи присъдата ще бъде мобилизиран в армията и като кюрд ще бъде изпратен срещу кюрдите в Иракски К. или на задгранична мисия в зоните с военни конфликти като И., С. или Й.. В молбата си

посочил, че кюрдите като него са преследвани, арестувани и малтретирани в И.- както от властите, така и от самите кюрди/ ако бъдат сметнати за врагове и хора на полицията/, а в момента общественно- политическата обстановка в И. е напрегната поради пандемията от коронавирус и протестите с искания за по- добри условия на живот, право на труд и справедливо заплащане и по време на неговия престой в РБ е приел християнската религия и ако се завърне в И., то той би бил преследван заради смяната на религията, като в И. при смяна на религията се налагат финансови санкции и ограничаване на правата, а за притежание на християнски книги биват съдени и лежат в затвор. Към молбата си приложил три броя статии за положението в И., фотокопие на национален документ за самоличност, издаден от И. на 02.10.1983 година и принадлежащ на лицето К. М. от мъжки пол, [дата на раждане] в [населено място], както и фотокопие от Удостоверение за покръстване, издадено от Интернационалната Баптистка църква в [населено място] за 07.08.2005 година.

На 14.09.2020 година, оспорващият е уведомен за възможността да представи допълнителни писмени доказателства, които да бъдат взети предвид при разглеждане на молбата и в срока по чл.76б, ал.1 от ЗУБ молителят не е предоставил такива.

На 25.09.2009 година ответникът по оспорването издал оспореното Решение № 33-ОК, с което не допуснал последваща Молба, рег. № 5550/14.09.2020 година на ДАБ към МС от Ф. Р. до производство за предоставяне на закрила.

Решението е връчено на дата 08.10.2020 година.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град намира предявената жалба за процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.84, ал.1 ЗУБ от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна. Съображенията за това са следните:

Оспореното Решение №33- ОК/25.09.2020 година на Интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ, представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл.21, ал.1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, по критериите, визирани в разпоредбата на чл.146 АПК, /така наречените условия за редовно действие на административните актове./ При преценката, съдът следва да провери актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материално-правните и процесуално-правните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган-това е Интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ, на когото изрично по силата на чл.48, ал.1, т.10 от ЗУБ, Председател на ДАБ при МС на РБ е предоставил правото да провежда ускорено производство по реда на Глава шеста, раздел Втори от Закона за убежището и бежанците. Наред с това, между страните няма спор, а и от приложените по делото писмени доказателства е видно, че лицето А. В. изрично е определен от Председател на ДАБ към МС за интервюиращ орган по реда на чл.48, ал.1, т.10 от ЗУБ. Спазени са изискванията на чл.59 АПК за форма. Решението съдържа предвидените в чл.59, ал.2 АПК задължителни реквизити, с означение на фактическите и правните основания за издаването му чл.76б, ал.1, т.2 от ЗУБ.

При издаването на решението, интервюиращият орган е спазил процесуално-правните и материално-правните разпоредби на ЗУБ и АПК.

С измененията на ЗУБ се създаде нов Раздел III.

Процедура по предварително разглеждане на последваща молба за международна закрила (Нов - ДВ, бр. 101 от 2015 година, като в чл. 76а. (Нов - ДВ, бр. 101 от 2015 г.) е посочено, че преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2, т. 4 от ЗУБ. По силата на чл.76б от ЗУБ в срок до 14 дни от подаването на последващата молба за международна закрила, интервюиращият орган единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да се провежда лично интервю, взема решение, с което допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила или не допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. Ако в срока по ал. 1 не бъде взето решение, последващата молба за международна закрила се смята за допусната до производство за предоставяне на международна закрила, като решенията по ал. 1 се връчват по реда на чл. 76. В чл.76в от ЗУБ е посочено, че при провеждане на процедурата по този раздел чужденците се ползват от правата по чл. 23, ал. 1, чл. 29, ал. 1, т. 8, чл. 29а и чл. 58, ал. 7, но правата по чл. 29, ал. 1, т. 3 - 7 не се предоставят на чужденец, който е в процедура по предварително разглеждане на последваща молба за международна закрила.

В конкретния случай, чужденецът е депозирал последваща молба за предоставяне на закрила на дата 14.09.2020 година. Според легалното определение на параграф 1, т.1 от ДР на ЗУБ. "Чужденец" е всяко лице, което не е български гражданин или не е гражданин на друга държава - членка на Европейския съюз, на държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария, както и лице, което не се разглежда като гражданин на нито една държава в съответствие с нейното законодателство, а „чужденец, търсещ закрила“ е този, който е заявил желание за получаване на закрила по този закон до приключване на разглеждането на молбата/ аргумент от разпоредбата на параграф 1, т.2 от ДР на ЗУБ. Молбата за международна закрила представлява отправено искане за закрила от чужденец до Република България/ параграф 1, т.10 от ДР на ЗУБ. От своя страна, съгласно параграф 1 т.6 от ДР на ЗУБ. (изм. - ДВ, бр. 80 от 2015 г., в сила от 16.10.2015 г.) "Последваща молба" е молба за предоставяне на международна закрила в Република България, която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с влязло в сила решение и чужденецът не е напуснал територията на Република България. Легално определение на понятието "Последваща молба" е дадено и в чл.2, буква е от Директива 2013/32/ЕС, според която „последваща молба“ означава молба за международна закрила, подадена след вземането на окончателно решение по предишна молба, като това включва и случаите, когато кандидатът изрично е оттеглил молбата си, и случаите, когато решаващият орган е отхвърлил молбата след нейното негласно оттегляне в съответствие с член 28, параграф 1.

Подадената от чужденеца, търсещ международна закрила молба от 14.09.2020 година представлява последваща такава по смисъла на цитираната разпоредба на параграф 1 т.6 от ДР на ЗУБ/ при наличие на влезли в сила съдебни решения, с които са приключили производствата по предоставяне на международна закрила и то в посока отхвърляне на жалбата срещу Решение на Председател на ДАБ, с което е отхвърлена молбата за предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут и не е допусната последваща молба до производство по общия ред. Тази именно последваща молба с

оглед новосъздадената разпоредба на чл.76б от ЗУБ и съобразно предоставената възможност на интервюиращ орган при ДАБ към МС в 14 дневен срок от получаване на последващата молба за закрила без да провежда интервю и то само въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца да вземе решение, което в конкретния случай е недопускане на последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. Законодателят е предвидил ограничение относно срока, в който може да се вземе решението- 14 дни от подаване на молбата, който срок е преклузивен и ако интервюиращ орган в този срок не вземе решение по реда на чл.76б, ал.1, т.1 или т.2 се смята, че последващата молба е допусната до производство за предоставяне на международна закрила. Интервюиращ орган именно в този предвиден 14 дневен срок от подаване на последващата молба за предоставяне на международна закрила е издал решението си, с което не е допуснал молбата за разглеждане в производството по предоставяне на международна закрила/ като молбата е постъпила в ДАБ на 14.09.2020 година, а решението е издадено на 11 ден от подаване на молбата. Съществено е, че това производство е предхождащо същинското производство по разглеждане на молбата за предоставяне на закрила и целта му е предварително разглеждане на молбата преди да бъде допусната до разглеждане в производство по общия ред. Нещо повече дори, самата цитирана по-горе Директива допуска при последваща молба да не се провежда лично интервю с подалия такава последваща молба. Наред с това, в конкретния случай, интервюиращ орган при ДАБ към МС е спазил и РАЗДЕЛ IV - Член 40 - Последваща молба от Директивата- когато лицето, което е подало молба за международна закрила в държава-членка, предостави допълнителни сведения или подаде последваща молба в същата държава-членка, тази държава-членка разглежда тези допълнителни сведения или елементите на последващата молба в рамките на разглеждането на предходната молба, или в рамките на разглеждането на преразглежданото или обжалваното решение, доколкото в тази рамка компетентните органи могат да отчетат и разгледат всички елементи в подкрепа на новите сведения или последващата молба. С цел вземането на решение относно допустимостта на молба за международна закрила съгласно член 33, параграф 2, буква г) първоначално последващата молба за международна закрила е предмет на предварително разглеждане с цел да се определи дали по тази молба са се появили или са били представени от кандидата нови елементи или нови факти, които са свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС, Ако в предварителното разглеждане по параграф 2 бъде заключено, че са установени или представени от кандидата нови елементи или факти и те увеличават в значителна степен вероятността кандидатът да бъде признат за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС, разглеждането на молбата продължава в съответствие с разпоредбите на глава II. Държавите-членки могат да предвидят и други причини за последваща молба, която да бъде допълнително разгледан, акогато последващата молба не е разгледана допълнително в съответствие с настоящия член, тя се счита за недопустима в съответствие с член 33, параграф 2, буква г). Самите процедурни правила относно разглеждането на последващите молби са уредени в чл.42 от Директива 2013/32/ЕС, като е предоставено на държавите-членки право да могат да уредят в националното си законодателство правила за предварителното разглеждане съгласно член 40. Тези правила могат, *inter alia*: а) да задължават съответния кандидат да посочи фактите и да изложи

доказателства, които оправдават новата процедура.

.Интервюиращ орган при ДАБ към МС е обсъдил представената молба от страна на търсещия закрила, като е приел, че обстановката в И. не може да обуслови ново обстоятелство от съществено значение за личното и положение в страната и на произход, което от своя страна да доведе до допускане на молбата за разглеждане в производство по предоставяне на международна закрила. С молбата си за закрила,

Оспорващият е представил фотокопия на копия на писмени доказателства, които са анализирани от страна на интервюиращ орган и са приети като създадени само и единствено с цел неговата защитна теза и само и единствено да получи международна закрила. Интервюиращ орган е анализирал не само представените доказателства, но и заявените факти в молбата за закрила, като е приел, че с настоящата молба оспорващият целенасочено се е представил с неистински самоличности и умишлено в устна и писмена форма е давал невярна и укривал съществена информация относно своя случай, като от доказателствата е видно, че чужденецът е заявявал различни имена, дата и място на раждане, етническа и религиозна принадлежност, но в депозираната молба не се сочат никакви нови обстоятелства, които да обусловят допускане на молбата за разглеждане в производство по общия ред, като нежеланието на чужденеца да отбие военната си служба е известно на административния орган и вече е разглеждана през 2002 година и в тази връзка макар и да твърди, че е търсен от полицията и получавал призовки за явяване пред съд, оспорващият не е представил никакви доказателства в този смисъл, които да представляват ново обстоятелство по смисъла на чл.76б от ЗУБ, а твърденията на оспорващия, че е приел християнската религия също е било предмет на обсъждане и то са представени доказателства за това още с молбата от 19.04.2013 година, а от друга страна Удостоверението касае събитие, случило се преди 15 години през 2005 година и не може да се приеме за ново обстоятелство, а представеното фотокопие на национален паспорт също не може да бъде прието за ново обстоятелство и същото не удостоверява новонастъпили обстоятелства. Административният орган е анализирал и представената информация относно ситуация в страната му на произход И. относно пандемията от коронавирус и нежеланието на оспорващия да се завърне в страната си именно поради тази пандемия е прието за необосновано и посочената информация за арестувани християни е проверена от административния орган никъде не е открита такава информация посочена от оспорващия при проверка от страна на административния орган в нито един сайт. В разпоредбата на чл.13, ал.2, т.4 от ЗУБ е предвидено, че производството за предоставяне на международна закрила не се образува, а образуването се прекратява, когато чужденецът е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. Законно съобразно интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ не е допуснал молбата за разглеждане до производство за предоставяне на международна закрила.

Ето защо и по изложените съображения, настоящата съдебна инстанция намира, че оспореното решение отговаря на изискванията за редовно действие на административните актове, предпоставя отхвърляне на предявената срещу него жалба и води до потвърждаването му.

Страните не са заявили претенции за присъждане на разноски.

Воден от гореизложеното и на основание чл.85, ал.3 ЗУБ, Административен съд-София-град

Р Е Ш И:

ПОТВЪРЖДАВА РЕШЕНИЕ №33-ОК/25.09.2020 година на Интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанци при МС на РБ,с което последният на основание чл.76б,ал.1,т.2 от Закона за убежището и бежанците не допуснал последваща молба с рег.№ 5550/14.09.2020 година на Ф. Р./ представил се и като К. М./ до производство за предоставяне на международна закрила. На основание чл.138,ал.1 АПК,препис от решението да се изпрати на оспорващия и на интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ. Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване ,съгласно разпоредбата на чл.85,ал.4 ЗУБ.

СЪДИЯ: